

ת"פ 25062/07/19 - מדינת ישראל נגד דרור טזו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 25062-07-19 מדינת ישראל נ' טזו ואח'
לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן
מדינת ישראל
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד עדי בוחניק-דדון

נגד
הנאשם
דרור טזו
ע"י ב"כ עו"ד ויקי גולן

גזר דין

כתב האישום, הכרעת הדין, הסדר הטיעון והשתלשלות העניינים בתיק

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בשנית (להלן: **כתב האישום**), בעבירות **תקיפה סתם**, בהתאם לסעיף 379 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ו-**תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר**, בהתאם לסעיף 382(א) ל-**חוק העונשין**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, ב-6.7.19, במלון בים המלח, הנאשם התווכח עם מאור בן שושן (להלן: **המתלונן**) על כך שהנאשם ואחרים החזיקו את מעליות המלון ולא נתנו למתלונן להגיע לקומה אליה רצה. לאחר דין ודברים ביניהם, במהלכו השיבו הנאשם והאחרים לשאלת המתלונן מדוע החזיקו את המעלית "**סתום את הפה ומי אתה בכלל**", יצא המתלונן מהמעלית ושאל את הנאשם "**הכל בסדר**", השיב הנאשם "**בוא לפה לאן אתה הולך**" המתלונן השיב "**איזה חדר אתה אני אבוא אליך**". לאחר שהלך לחדרו, ביקש המתלונן מגיסו דוד נהון, עת/2 (להלן: **עת/2**) לרדת איתו לכניסה למלון, שם פגשו שוב את הנאשם עם אחרים. הנאשם ואחרים הלכו לעבר המתלונן, משניסה הנאשם לתקוף את המתלונן, עת/2 נעמד ביניהם והאגרוף שהניף הנאשם לעבר המתלונן פגע בפניו של עת/2. מיד לאחר מכן, רדפו הנאשם והאחרים אחר המתלונן עד לפתח המלון, שם הכו את המתלונן בצוותא חדא באגרופים בפניו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן המטומה ונפיחות בעפעף עליון ותחתון, חתך בעפעף שנסגר באמצעות הדבקה וחבלה בעורף.

3. כתב האישום המקורי הוגש ב-10.7.19. כתב אישום מתוקן הוגש ב-20.1.20 (הוספו פרטי עדים והוסף ע"ת 11). הסדר הטיעון הוצג ב-27.12.20, במסגרתו הוגש כתב אישום מתוקן בשנית - כתב האישום בו הודה הנאשם, והנאשם הופנה לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו. דיון הטיעונים לעונש נדחה מעת לעת, בעיקר בהמתנה לתסקיר שירות מבחן. ב-13.7.21 הוגש התסקיר הראשון, שהמליץ על מאסר לריצוי בעבודות שירות. בעקבות ההמלצה ב-19.7.21 הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן לעריכת תסקיר משלים. הנאשם לא התייצב במועדים שנקבעו לו בפני הממונה ולבקשת ב"כ הנאשם נקבע מועד חדש להתייצבותו. ב-6.1.22 הוגשה חוות דעת הממונה וב-21.2.22 הוגש התסקיר המשלים. ב-30.3.22 נעתרתי לבקשה נוספת של ב"כ הנאשם והטיעונים לעונש נשמעו ב-9.6.22, במהלכם הוגשו ראיות לעונש, לרבות תצהיר נפגע עבירה.

קביעת מתחם העונש ההולם

4. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התחשבתי בקריטריונים הבאים:

א. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות הם שלמות הגוף, שלווה הנפש, כבודם וביטחונם האישי של המתלונן ועת/2 בפרט, ושל הציבור בכלל. עמדה על כך כב' הש' וילנר, בסעיף 12 לפסק דינה ב-ע"פ 7220/19 זגורי נ' מדינת ישראל (6.2.20) -

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות אלימות ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. זאת, מחמת פגיעתן האנושה בזכותו של אדם לשלמות גופו, לביטחון ולכבוד".

ב. מידת הפגיעה בערכים החברתיים משמעותית. מעבר לפגיעה הפיזית בגופו של המתלונן, מידת הפגיעה בשלוות נפשו ובכבודו לא מבוטלת אף הן. מקובלת עליי טענת ב"כ המאשימה כי ביצוע מעשי התקיפה בחבורה, ע"י הנאשם ושניים נוספים, העצימה מידת הפגיעה בערכים המוגנים. מידת הפגיעה בערכים המוגנים מתעצמת גם בהינתן כי מדובר במספר שלבים של האירוע, מספר קורבנות ובהינתן שהמתלונן אף נזקק לטיפול רפואי. עמד על כך כב' הש' אלרון בסעיף 20 לפסק דינו ב-ע"פ 6197/20 גולאני נ' מדינת ישראל (28.11.21) -

"בית משפט זה הדגיש לא אחת את החומרה הטמונה בעבירות חבלה חמורה, המסכנות את שלום הציבור ובטחונו, תוך עשיית דין עצמי והתעלמות מהוראות חוק, וגורמות פעמים רבות לפגיעות בגוף ובנפש. על מדיניות הענישה לשקף חומרה זו על ידי השתת עונשי מאסר משמעותיים על עבריינים המבצעים עבירות אלימות בכלל, ועל מי שביצע עבירה של חבלה בנסיבות מחמירות בפרט".

ג. מדיניות הענישה הנהוגה - עיון בפסיקה מלמד כי קיים מנעד גדול של ענישה. במהלך הטיעונים לעונש הופנתי אל פסיקה של בתי המשפט השונים, כל ב"כ הציגה פסיקה התומכת בטענותיה לגבי מדיניות הענישה הנהוגה, עליה הוספתי פסיקה נוספת. כל מקרה לנסיבותיו וברי כי יש לאבחן המקרים השונים למקרה שלפניי, אולם קיימים פסקי דין מהן ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת למקרה שלפניי, כמפורט להלן -

(1) רע"פ 3682/22 גולן נ' מדינת ישראל (2.6.22) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על מתחם 9-20 בעבירות פציעה בנסיבות מחמירות ואיומים ועל 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית, שהושתו תוך התחשבות בהעדר עבר פלילי, הרתמות לטיפול והתרשמות שירות המבחן כי המבקש הפנים משמעות ההליך. בשל חשדו כי המתלונן גנב ממנו סקטבורד, תפס את המתלונן בבגדיו, איים עליו שיהרגו, בעט בו, הכה בו באגרופיו והצמיד אולר לאוזן המתלונן. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן חתך שטחי בקרקפת ושטיות מאחורי אוזנו השמאלית. בדחותו בבקשת רשות הערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עפ"ג 65482-11-21 גולן נ' מדינת ישראל (3.5.22) קבע כב' הש' אלרון דברים הרלוונטיים אף לענייננו -

"אלימות ואיומים באשר הם אינם מוצדקים, ... ברי כי מעשים מעין אלה דורשים

ענישה הולמת ומרתיעה...

נוכח האמור, אני סבור כי העונש אשר בית משפט השלום גזר על המבקש הולם את חומרת מעשיו, מתחשב כראוי במכלול נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו האישיות - ואף מקל במידת מה עמו..."

(2) רע"פ 8388-19 **שלאעטה נ' מדינת ישראל** (18.12.19) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על מתחם 12-6 בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועבירות תעבורה ועל 10 חודשי מאסר בפועל, שהושתו תוך התחשבות בהודאתו, מצבו המשפחתי והעובדה כי לא הורשע בעבר בעבירות אלימות. בגין מחלוקת על מתן זכות קדימה, גידף המבקש את המתלונן נמרצות, ניגש אל רכבו, פתח דלת הרכב ומשך אותו החוצה, כשברכבו היו אותה עת אשתו ושני ילדיו הקטינים. המבקש הכה את המתלונן בראשו במכות אגרופ, דחף אותו והפילו, ובעט בו בעודו מנסה להתרומם מהרצפה. כתוצאה ממעשיו, נגרמו למתלונן חבלות של ממש והוא נזקק לטיפול רפואי, וכן נגרם נזק למשקפיו ולמכשיר הטלפון הנייד שהיה ברשותו.

(3) ע"פ 3186/18 **פטרוב נ' מדינת ישראל** (9.8.18) - בית המשפט העליון אישר מתחם של 6-36 ועונשים של 18 חודשי מאסר על מערער 1 ו-12 חודשי מאסר בפועל על מערער 2. על שניהם הושתו עונשים נלווים, שכללו 10,000 ₪ פיצוי לכל מתלונן. תקיפה ספונטנית ללא תכנון מוקדם של שני מתלוננים, באגרופים ובעיטות, גם כשנפלו המתלוננים ארצה. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלוננים חבלות חמורות, שכללו שברים וחתכים בראשם ובפלג גופם העליון. הגם שתוצאות המעשים חמורות מאלו שבתיק שבפניי, בשונה מעניינינו, מדובר באלימות ספונטנית, ללא תכנון, לאחר התגרות המתלוננים, כשבקביעת המתחם נלקחה בחשבון מידת אשמת המתלוננים וניתן משקל לכך שהמתלוננים החלו באלימות וחלקם משמעותי בהסלמת האירוע.

(4) רע"פ 9037-14 **בן קסוס ואח' נ' מדינת ישראל** (8.2.16) (להלן: **ענין בן קסוס**) - נדחתה בקשת רשות ערעור על עפ"ג (מרכז) 24689-06-13 **בן קסוס ואח' נ' מדינת ישראל** (18.11.14) - אליו הפנתה ב"כ המאשימה. המבקשים הורשעו על פי הודאתם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות וגרימת חבלה של ממש. על מבקש 1 הושתו 11 חודשי מאסר בפועל ועל מבקש 2 הושתו 15 חודשי מאסר בפועל. בנוסף הושתו עליהם עונשים נלווים, שכללו גם פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן. המבקשים ו-4 אחרים יצאו ממועדון ופגשו במתלונן ו-2 נוספים. בעקבות חילופי דברים, הכו המבקשים וחבריהם את המתלונן באגרופים ובעיטות בכל חלקי גופו, תוך שהם מקללים אותו. השניים שהתלוו למתלונן ניסו להפריד בין הניצים ובתוך כך ספג אחד מהם מכה בלחיו השמאלית ונגרמה לו נפיחות. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן נפיחות בראשו ובגבת עינו, שריטות על ידיו ופניו, הוא נפגע בטחול ובלבלב והובהל לבית החולים. בדחותו בקשת רשות הערעור קבע כב' הש' מלצר דברים הרלוונטיים אף לעניינינו, הגם שמקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי הנזקים שנגרמו למתלונן ולעת/2 פחותים מאלו שנגרמו למתלונן וחברו - **ב-ענין בן קסוס** -

"אינני סבור כי העונש שהושת על המבקשים חורג במידה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה ומצדיק התערבות כלשהי, וזאת בהתחשב בחומרת מעשיהם של המבקשים אשר נקטו באלימות קשה, משולחת רסן ואכזרית כלפי המתלונן, וגרמו לו לפגיעות גופניות ונפשיות קשות, כמתואר בהצהרת הנפגע

שהגיש..."

(5) רע"פ 4883/12 **הררי נ' מדינת ישראל** (28.6.12) - אליו הפנתה ב"כ המאשימה. נדחתה בקשת רשות ערעור של מי שבית המשפט המחוזי החמיר בעונשו מ-6 ל-12 חודשי מאסר בפועל, בגין הרשעתו בתקיפה הגורמת חבלה ממשית בצוואת ושתי עבירות הפרת הוראה חוקית. לאחר שהמתלונן סרב להסיעם כי נאסר עליו להסיע 5 אנשים במונית, המבקש ושותפיו חסמו נתיב נסיעתו ותקפו אותו, כשחלקו של המבקש היה בזריקת אבן שפגעה ברגלו. בעקבות האירוע נגרמו למתלונן חבלות בירכו ובכתפו והוא נעדר מעבודתו כשבועיים. בדחותו בקשת רשות הערעור, קבע כב' הש' שהם בסעיף 8 להחלטתו דברים הרלוונטיים אף לענייננו, בהינתן המעשים שביצע הנאשם בתיק שלפניו ובהינתן חלקו של המבקש ב-רע"פ **הררי**, הגם שלמתלונן בתיק שלפניו לא נגרמו שברים ולא מדובר בנהג מונית, כטענת ב"כ הנאשם -

"לא מצאתי כי בעונש אשר השית בית המשפט המחוזי על המבקש, קיימת סטייה כלשהי ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות, דוגמת אלו בהן הורשע המבקש. לטעמי, העונש מבטא באופן ראוי את חומרת עבירותיו של המבקש, תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות וביתר השיקולים לקולא, ואינני סבור כי מדובר בעונש חמור. המבקש הורשע, בין היתר, בעבירה של אלימות חמורה אשר הותירה בקורבנו פגיעות פיזיות, נפשיות וכלכליות. התנהגות אלימה מעין זו, היא בגדר תופעה חמורה ומסוכנת, המתפשטת בקרבנו ואוכלת בנו בכל פה. על בתי המשפט לעשות כל שלאיל ידם על מנת להוקיע ולמגר תופעה זו, גם בדרך של ענישה הולמת".

(6) רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12) - אליו הפנתה ב"כ המאשימה. נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. המבקש הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש. המבקש תקף את המתלונן, אחרי שאדם אחר הכה אותו באגרופו בראשו, ולאחר מכן הכה מתלונן נוסף עם בקבוק בראשו. למתלוננים נגרמו חבלות בראש ובעין והם נזקקו לטיפול בבית חולים. על המבקש, נעדר עבר פלילי, ששירות המבחן המליץ על מאסר שירות בעבודות שירות, הושתו 11 חודשי מאסר בפועל.

(7) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 11205-08-19 **שיטמן נ' מדינת ישראל** (30.10.19) - התקבל ערעור על ת"פ 17528-10-17 **מדינת ישראל נ' שיטמן ואח'** (26.6.19), אליו הפנתה ב"כ המאשימה, כך שחלף 13 חודשי מאסר הושתו 9 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד ענישה נלווית. אושר מתחם 9-27 בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. המערער טמן למתלונן מארב כדי לנקום בו על העלאת תמונתו ישן על ספסל ברחוב לרשת הפייסבוק, הכה עם אחר את המתלונן באגרופים, וכעבור זמן קצר שב עם שלושה אחרים ותקפו את המתלונן באגרופים ובעיטות ואף הצמידו לגופו סיגריה בוערת. בית המשפט המחוזי התחשב בגילו של מערער, כבן 38, העדר הרשעות קודמות, ניהול אורח חיים נורמטיבי, יצרני ויציב, הרקע למעשה הנעוץ בפגיעה שנגרמה לו מפרסום תמונתו המביכה ברבים, האירוע כולו נמשך כ-70 שניות, במהלכן היו שני גלי תקיפה עם הפסקה מסוימת ביניהם ועיקר התקיפה היתה בידיים, ובכך שלמתלונן נגרמו חבלות קהות, שלא הצריכו טיפול רפואי. ההרכב בראשות כב' סגן הנשיאה הש' ביתן והש' שלו וליברדו, קבע קביעות הרלוונטיות גם לעניינו, הגם שמקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי הנסיבות שונות -

"האלימות היא רעה חולה הבאה לביטוי במישורי החיים השונים, בתוך המשפחה, בין שכנים, על הכביש, ובאינטראקציות שונות בין זרים. היא פוגעת בקרבנות הישירים שלה ובחברה בכללה, משפיעה על תחושת הבטחון ויוצרת אווירה ציבורית עכורה. המלחמה בה היא מלחמה על מראית פני החברה ואיכות חייה. משכך, הקו העונשי הבולט בעבירות האלימות הוא של חומרה".

(8) עפ"ג (מחוזי מרכז) 57258-11-17 **מדינת ישראל נ' דרעי** (21.3.18) - נדחה ערעור על ת"פ 34520-03-16 **מדינת ישראל נ' דרעי** (16.10.17), אליו הפנתה ב"כ הנאשם. הנאשם הורשע לפי הודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ופציעה כשעברין מזוין. המתלוננים וחבריהם בילו במועדון בו שהו גם הנאשם ו-2 שותפיו לכתב האישום. בעקבות דין ודברים, לאחר ששתי החבורות הוצאו מהמועדון, הכו הנאשמים 3 מתלוננים ומאבטח, באמצעות בקבוק זכוכית, בעיטות, אגרופים וחפץ כלשהו. כתוצאה מהתקיפה נגרמו ל-3 המתלוננים חבלות שכללו חתכים, המטומות, סימני דימום, שחלקם הצריכו התערבות רפואית. על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר, שכללו הפעלת 5 חודשי מאסר מותנה בחופף, לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. להשלמת התמונה אציין כי בענין שותפיו לכתב האישום, שהורשעו בתקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר. נקבעו מתחמים החל ממאסר לתקופה שניתן לרצותה בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל בעניינו של נאשם 2 ו-14 חודשי מאסר בפועל בעניינו של נאשם 3. הושתו 4 ו-5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית, שכללה פיצוי לקורבנותיהם.

(9) עפ"ג (מחוזי-ב"ש) 13575-08-17 **מלול ואח' נ' מדינת ישראל** (13.12.17) - בית המשפט המחוזי בבאר-שבע אישר מתחם 10-30 חודשי מאסר בפועל, שנקבע בגין קשירת קשר לפשע ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - שריטות בלחי, שפשוף במרפק ורגישות בכף יד, שבוצעה על ידי שניים, בשל עניין פעוט ערך, הנוגע לאירוע קודם, בו היתה קשורה אחותם של המערערים. נדחה הערעור על עונש של 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית, שהושתו על שני המערערים, חרף גילם הצעיר, עברם התקין יחסית, שירות צבאי מלא, הודאתם והבעת החרטה, שילובם בהליך טיפולי של שירות המבחן, ותסקירי שירות המבחן מהם עלה, כי החלו להפנים חומרת המעשים ולגלות אמפטיה למתלונן, ואף הביעו נכונות להתמיד בתהליך הטיפול.

(10) ת"פ 46537-02-14 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק** (4.5.15) - אליו הפנתה ב"כ הנאשם. הנאשמים הורשעו, על פי הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן, בתקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר. בנוסף הורשע נאשם 1 בהפרעת שוטר במילוי תפקידו, נהיגה פוחזת וחבלה במזיד ברכב. לאחר שהנאשמים הקניטו את המתלונן ודרשו לקבל משקפיו, משהתכופף להרים משקפיו לאחר שנאשם 1 הפילם, הכו הנאשמים את המתלונן באגרופים ובעיטות וקרעו חולצתו. כתוצאה ממעשיהם נגרמו למתלונן דימום זמני באפו, נפיחות גשר האף וסטיית ציר האף. בני משפחת המתלונן נכנסו יחד עימו לרכבם ונסו מהמקום. הנאשמים ניגחו את הרכב, עת עצר ברמזור אדום, ולרכב נגרם נזק. לאחר מרדף משטרתי אחר נאשם 1, במהלכו נהג במהירות גבוהה וחצה שלושה צמתים באור אדום, איבד שליטה על הרכב, עלה על המדרכה והתנגש בגדר בטון בעוצמה. כב' הש' דר' עמי קובו קבע מתחם 7-18 למעשי נאשם 1 ומתחם 5-14 למעשי נאשם 2. תוך

התחשבות בהודאת הנאשמים, גילם, נסיבות חייהם, לרבות מצבם המשפחתי והרפואי והליך טיפולי שעברו, כמו גם חלוף הזמן, עברו של נאשם 1 והעד עבר לנאשם 2, על נאשם 1 הושתו 7 חודשי מאסר בפועל ועל נאשם 2 הושתו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. על שני הנאשמים הושתו עונשים נלווים, שכללו פיצוי למתלונן.

(11) ת"פ 44201-08-14 **מדינת ישראל נ' אטיאס** (29.1.15) - אליו הפנתה ב"כ המאשימה. נקבע מתחם 11-28 חודשי מאסר בעבירות תקיפה הגורמת חבלה ותקיפה בחבורה ונגזרו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, תוך התחשבות בהודאתו, החרטה שהביע, החסכון בזמן שיפוטי ובצורך בהעדת המתלונן, היותו צעיר כבן 21, נעדר עבר פלילי ובנסיבות חייו. בגין חוב בסך 50 ₪ הכה נאשם 1 את המתלונן בפניו ובראשו וגרם לו המטומה סביב עין ימין, המטומה בשפה העליונה, שבר בשן שנעקרה, סטיה של מחיצת האף וחתך 2 ס"מ בקרקפת, בגין נזק לטיפול רפואי בבית חולים, במהלכו אוחה החתך באמצעות סיכה. יומיים לאחר מכן הגיעו הנאשמים לבית בו שהה המתלונן, תקפו אותו וניסו להוציאו בכח מהמקום, רדפו אחריו כשניסה למנוע מהם הוצאתו וכשנמלט לחצר הבית ונאחז בגדר.

ד. במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, נתתי דעתי גם ל-**נסיבות הקשורות**

בביצוע העבירות, כאמור בסעיף 40 **לחוק העונשין** ובכלל זה -

- (1) מדובר בעבירה מתוכננת. לאחר ויכוח בין הנאשם למתלונן, נותק הקשר ביניהם וחודש בשלב מאוחר יותר. בהמשך, תקף הנאשם את עת/2, עת ניסה לתקוף את המתלונן, אולם הנאשם לא הסתפק בכך, אלא רדף בבית המלון אחר המתלונן עם אחרים. בתום המרדף תקפו הנאשם והאחרים והכו את המתלונן בצוואת חדא;
- (2) הנאשם הוא לא המבצע היחיד של העבירות, אולם חלקו בביצוע דומיננטי. הנאשם נטל חלק באירוע המקדים לתקיפה, הנאשם הוא זה שתקף את עת/2, והנאשם תקף את המתלונן עת הנאשם והאחרים הצליחו לתפוס אותו לאחר מרדף;
- (3) הנזק שנגרם מביצוע העבירות משמעותי - שניים הם קורבנותיו של הנאשם. עת/2 שביקש להגן על המתלונן והמתלונן, שהותקף באגרופים, על ידי הנאשם והאחרים, בחבורה, בגין ויכוח של מה בכך. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן נזקים רבים, פיזיים ונפשיים, והוא נזקק לטיפול רפואי. מדובר בנזק משמעותי לשלמות גופו ולשלמות נפשו של המתלונן, אף מבלי להיזדקק לדברים שעלו בהצהרת נפגע העבירה (ת/4), החורגים מעובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בו הודה הנאשם והורשע. במסגרת הטיעונים לעונש הוגש תיעוד רפואי על נזקי המתלונן (ת/2א ו-ת/2ב), ממנו עולה כי למתלונן סימני "**חבלה בעורף ועין ימין**". הפגיעה בעין כללה "**המטומה ונפיחות עפעף עליון ותחתון, חתך עפעף עליון - הודבק, הונח סטריסטרף**" וכי סבל מ"**כפל ראייה בינוקולורי**". נקבעו 3 ימי מחלה והופנה ליעוץ רופא נירולוג. עיון בתמונות ת/3 מלמד על עוצמת החבלה. ניתן לראות בבירור חתך בעפעף, נפיחות וסימנים אדומים וכחולים בעין וסימן חבלה בחלק האחורי של הראש.

גם הנזק הנפשי שנגרם למתלונן ומשפחתו משמעותי. אף שהדבר לא טעון הוכחה, שכן נקל לשער את עוצמת הפחד, החרדה והבושה כתוצאה מהאירוע - אלו פורטו בהצהרת נפגע העבירה (ת/4). מהצהרת נפגע העבירה עולה כי בשל מעשי הנאשם חופשת המשפחה הופסקה, שכן המתלונן נאלץ להתפנות לבית החולים. המתלונן סבל במשך חודשים רבים מסימנים סגולים בראשו ובפניו ונאלץ

להפסיד ימי עבודה (דברים אלו תואמים גם את **ת/2** ו-**ת/3**). המתלון סובל מטרומה בעקבות האירוע, אשתו וילדיו סבלו מחרדות ועבר זמן רב עד שהצליחו להתגבר עליהן. בכל פעם שהמשפחה הולכת לבית מלון, המתלון, אשתו וילדיו נזכרים באירוע וסובלים מחרדות. האמור לעיל ממחיש עוצמת הפגיעה ברמת הביטחון ובשגרת חייו של המתלון ומשפחתו. הצהרת נפגע העבירה לא סותרת העובדות המפורטות בכתב האישום ומכל מקום, על פי הפסיקה, על בית המשפט לתת דעתו גם למעגל נפגעי העבירה ובכלל זה בני משפחתו של המתלון, אשר שגרת חייהם נגדעה באחת, והפגיעה בהם היא חלק מהנזקים שנגרמו מביצוע העבירות.

(4) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות רב ומשמעותי אף יותר - אך בנס לא נגרמו למתלון חבלות פיזיות חמורות בהרבה, בהינתן עצמת האלימות שהנאשם הפעיל כלפי המתלון. לא אחת עדים אנו לתוצאות ההרסניות, פיזית ונפשית, של עבירות כמו אלו שבביצוען הודה הנאשם. במקרים רבים תוצאותיהן הקשות של עבירות אלימות כוללות גרימת מום לצמיתות, נכות פיזית או נפשית, לרבות חרדות, ירידה בתפקוד, ולעיתים תקיפות אלו מסתיימות אף באובדן חיי אדם;

(5) הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות - ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הבין לא נכון את הסיטואציה וכי נוכח השתלשלות העניינים שקדמה לאירוע התקיפה, ניתן היה להבין כי המתלון הגיע עם עת/2 כדי להכות את הנאשם. בחקירתו במשטרה אמר הנאשם, כפי שמסרה ב"כ הנאשם "**אני מצטער על מה שהיה, זה היה בעת שכרות**". דברים אלו תואמים גם את שמסר לשירות המבחן, כי בעת ביצוע העבירות היה תחת השפעת אלכוהול ולא ידע לווסת דחפיו. להתרשמות שירות המבחן, התערות הנאשם בחברה שולית שנתנה לגיטימציה לנהוג בצורה אימפולסיבית ואלימה היוותה אף היא אחת הסיבות לביצוע העבירות.

מתחם העונש ההולם

5. בהינתן אמות המידה ואבני הבוחן שפורטו לעיל, לרבות הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה - אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם הוא 7-24 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותנים ופיצוי**. בית המשפט העליון קבע דרך חישוב הפיצוי בהליך הפלילי, כמצוות סעיף 77(א) ל-**חוק העונשין** ב-ע"פ 7186/19 טובי נ' **מדינת ישראל** (8.1.20) -

"... בשל העובדה שפיצוי בהליך הפלילי אינו מחייב הליך של הוכחת נזק מדויק, ונקבע בהתאם להתרשמותו של בית המשפט, הרי שאין למצות במסגרתו את הנזק הכולל שנגרם לנפגע העבירה, ויש לתחמו. פיצוי זה הריהו 'עזרה ראשונה' הניתנת לנפגע העבירה בתום ההתדיינות בפלילים. בצד אותה 'עזרה ראשונה' עומדת האפשרות להגיש בנפרד תביעה אזרחית נגד העבריין, בגין מלוא נזקי קרבן העבירה".

גזירת העונש המתאים לנאשם במסגרת המתחם

6. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) **לחוק העונשין**, בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא **לחוק העונשין**, כמפורט להלן -

(א) **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו** - הנאשם כבן 27 וחצי, רווק, עתיד להתחתן ביום 26.7.22. אשתו לעתיד של הנאשם נמצאת בשבוע 15 להריונה. במצב דברים זה, **ברי כי עונש**

מאסר יפגע בנאשם ובמשפחתו ונתתי דעתי לכך. זאת ועוד, בשל חלקו בביצוע העבירות שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריוח במשך כחודש וחצי ולאחר שהה תקופה לא מבוטלת בתנאים מגבילים, שכללו גם מעצר בית.

(ב) **נסיבות חייו של הנאשם** - הנאשם סיים 10 שנות לימוד בשל קשיים לימודיים, קשיים משמעותיים, קושי בקבלת סמכות ופריצת גבולות. בגיל 12 השתלב בקבוצת הכדורגל "הפועל באר שבע" (להלן: **הפועל ב"ש**), השקיע מרצו באימונים אינטנסיביים על מנת להצליח כשחקן כדורגל מקצועי. מאחר שלא סיים 12 שנות לימוד, גויס ל"חזות השומר", סרב לעבור טירונות במקום אליו שובץ, מאחר שלא שולב בתפקיד שיאפשר לו להמשיך לשחק כדורגל ונעדר מהשירות ללא רשות. משנשללה בקשתו לעבור לבסיס אחר ביצע נפקדות, ריצה מאסר בכלא צבאי ושחזר על רקע אי התאמה. בגיל 18 חתם חוזה כשחקן מקצועי ל-5 שנים בפועל ב"ש. בגיל 20 נפצע, נאלץ לעבור ניתוח ושיקום כ-10 חודשים. הפציעה והליך השיקום היוו עבורו חוויה קשה, עמה לא ידע להתמודד. נאלץ לפרוש ממשחק פעיל. בתום השיקום החל לעבוד במפעל "נטפים" ולאחר מכן עבד בעבודות מזדמנות כפועל בשווקים. בהיותו כבן 27 החל לעבוד בחנות לממכר מזון "מקסיקני" בקריית גת שבבעלות משפחתו. באותה עת, בהיותו כבן 20, הוריו התגרשו. הקשר עם אמו קרוב ועם אביו ידע עליות ומורדות, בשל קשייו לקבל ביקורת מצד אביו. בגיל 19 התנסה בצריכת אלכוהול כחלק מהווי חברתי ומאז צורך אלכוהול באירועים חברתיים אחת לשבוע-שבועיים. בגיל 22 התנסה לראשונה בסמים מסוג קנבואידים, שגם אליהם נחשף במסגרת חברתית, אולם נמנע משימוש נוסף בשל השפעות גופניות לא נעימות שחוהה. לא מהמר, אך ממלא כרטיסי מזל בתדירות של אחת לשבוע, בשל הריגוש והרצון להרוויח כסף קל. שולל נזקקות טיפולית בכל אלו.

(ג) **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו** - שותפה אני לעמדת ב"כ הנאשם כי הנאשם שיתף פעולה עם חוקריו כבר מראשית הדרך, הודה בביצוע העבירות, הצטער על מעשיו, התנצל עליהם גם בפני שירות המבחן וגם בבית המשפט הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בשנית ובדבריו לעונש שב והצטער על מעשיו. הודאה זו מגלמת נטילת אחריות וחסכון לא רק בזמן שיפוטי, אלא גם בצורך של עדי התביעה בכלל, והמתלונן בפרט, להעיד. **הודאה וחרטה אלו, כמו גם ושיתוף הפעולה עם רשויות החוק יסקלו לקולא.** לצד זאת, כאמור לעיל, הנאשם צורך אלכוהול מגיל 19 באירועים חברתיים, בתדירות של אחת לשבוע-שבועיים. לדבריו היה במצבי שכרות, אך שלל תוקפנות תחת שתיה ושלל נזקקות טיפולית בתחום זה. אולם הנאשם טען בפני שירות המבחן כי נהג באלימות משום שבעת ביצוע העבירות היה תחת השפעת אלכוהול, לא ידע לווסת דחפיו והתקשה למצוא דרך פעולה אחרת. משכך, שותפה אני להתרשמות שירות המבחן, כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו וביקש להטילה על גורמי מיקוד חיצוניים, בהם מסרב לטפל.

(ד) **חרף הבעייתיות בתחום ההתמכרות לחומרים משני תודעה, מאפיינים אימפולסיביים ואלימים, המובילים לבחירה בפתרונות מתוך דחפים רגועים ללא חשיבה מעמיקה על השלכות מעשיו - הנאשם לא שיתף פעולה עם גורמי טיפול ושלל נזקקות טיפולית.**

כאמור לעיל, הנאשם טען בפני שירות המבחן כי ביצע העבירות בהיותו תחת השפעת אלכוהול, ולכן לא ידע לווסת דחפיו והתקשה למצוא דרך פעולה אחרת. חרף זאת, והגם שהנאשם התקשה לאורך כל חייו בהצבת גבולות, קבלת ביקורת וקבלת סמכות - הנאשם שולל נזקקות טיפולית כלשהי, לרבות בתחום צריכת חומרים משני תודעה, ובכלל זה אלכוהול וסמים. לנאשם נטייה לצמצם ולטשטש הבעייתיות במעשיו והוא פועל

להסתרת מידע רלוונטי לגבי השימוש בחומרים משני תודעה והשפעותיהם על התנהלותו. כך טען הנאשם שלאחר ניסיון אחד נמנע משימוש בסמים בשל השפעות גופניות לא נעימות שחוה - אולם מהתסקיר עלה כי צרך באופן אינטנסיבי חומרים משני תודעה, עקב הצורך לברוח מהמחשבות על גדיעת חלומו להפוך לשחקן כדורגל מקצועי. להתרשמות שירות המבחן, לצד יכולות ורבליות וקוגניטיביות תקינות, כמו גם התמדתו בעבר במסגרת הפועל ב"ש, המהווים גורמי סיכוי לשיקום - קיימים גורמי סיכון רבים, ובכלל זה קשיים בהבנת נזקקות טיפולית, בהבנת הצורך בבקשת עזרה, בהצבת גבולות פנימיים לעצמו, בהצבת גבולות חיצוניים לאחרים, במשמעת ובקבלת סמכות. לא למותר לציין, כי נעתרתי לבקשת ההגנה והנאשם הופנה לקבלת תסקיר משלים - אולם במהלך כל תקופת הדחיה, חרף נסיונות חוזרים ונשנים של שירות המבחן, הנאשם לא התייצב לכל המפגשים שתואמו עימו, לא מסר הסבר לאי-התייצבותו ולחוסר שיתוף הפעולה, הגם שבשיחות עמו התחייב להגיע. בתסקיר מיום 13.7.21 **שירות המבחן המליץ על השתתף מאסר שירות בעבודות שירות, פיצויים משמעותיים למתלונן, מאסר מותנה ארוך ומשמעותי, כגורם מחדד גבולות וחזר על המלצה זו גם בתסקירו מיום 21.2.22.**

ה) **במסגרת בחינת מאמצי הנאשם לחזור למוטב ושיתוף הפעולה עם הרשויות נתתי דעתי גם להתנהלות הנאשם מול שירות המבחן ומול הממונה על עבודות השירות.** הסדר הטיעון הוצג ביום 27.12.20, במסגרתו הופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. ביום 13.7.21 הוגש התסקיר הראשון, בו צוין כי שיתוף הפעולה שלו עם מאמצי שירות המבחן לגייסו להליך הטיפולי היה מוגבל. שירות המבחן המליץ על מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות. בעקבות ההמלצה ביום 19.7.21 הופנה הנאשם לממונה על עבודות שירות לעריכת חוות דעת בעניינו והופנה שוב לשירות המבחן, לבקשת ב"כ, לעריכת תסקיר משלים. הנאשם לא התייצב במועדים שנקבעו לו בפני הממונה על עבודות השירות ולפניהם משורת הדין נעתרתי לבקשת ב"כ הנאשם ואפשרתי לנאשם להתייצב לראיון נוסף. ביום 6.1.22 הוגשה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ממנה עלה כי הנאשם דיווח על שימוש מזדמן בסמים מסוג קנבוס, בעיית הימורים בעברו ושלל צריכת אלכוהול בעייתית. הנאשם דיווח שהיה בקשר עם שירות המבחן ושולב בטיפול קבוצתי, אותו לא סיים. ביום 21.2.22 הוגש התסקיר המשלים ממנו עלה כי מספר פעמים תואמו עם הנאשם מפגשים בשירות המבחן, שכללו סדנת הכוון לטיפול לצורך בחינת התאמתו לטיפול, פגישה עם קצינת מבחן ושני מועדים לבדיקות שתן. הנאשם אמנם אישר הגעתו למפגשים אלו, אך בפועל לא הגיע ולא יצר קשר להסביר אי הגעתו. נסיונות ליצור עמו קשר לא צלחו במשך תקופה עד שלבסוף זומן לפגישה ב-3.11.21, אולם גם הפעם לא הגיע ולא יצר קשר להסביר אי הגעתו. משכך שירות המבחן חזר על המלצתו מיום 13.7.21. **התנהלות זו של הנאשם מלמדת על חוסר שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול ועל מסירת מידע לא מדויק לגורמים הרלוונטיים.** לצד זאת, נתתי דעתי לדברי הנאשם ובאת כוחו, כי ניתק העתיק מקום מגוריו, ניתק הקשר עם חבריו הקודמים ומבקש לערוך שינוי בחייו. **יש בכך כדי ללמד על מאמצים שעושה לשינוי מהלכי חייו וגם דברים אלו ישקלו לקולא.**

ו) מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי יש לשקול לקולא **חלופה הזמן**, שכן חלפו כמעט 3 שנים מביצוע העבירות - אולם מרבית הדחיות היו לבקשת ההגנה, בשל חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, בשל אי-התייצבות הנאשם בפני הממונה על עבודות השירות ולבקשת הנאשם לאסוף מסמכים לקראת הטיעונים לעונש. זאת ועוד, בתקופה שחלפה מביצוע העבירות ביום 6.7.19 (והגשת כתב האישום המקורי ביום 10.7.19) - ביצע הנאשם עבירות נוספות ואף נדון לשתי

תקופות מאסר (אחת בגין תיק מינואר 2020 והשניה בגין תיק משנת 2015), כפי שיפורט להלן. משכך, חלוף הזמן רובץ רובו ככולו לפתחו של הנאשם, עם זאת מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם כי יש לשקול לקולא, שזו עבירת אלימות ראשונה ויחידה וכי במהלך השנים שעברו לא נפתחו לחובת הנאשם תיקים נוספים בעבירת אלימות.

ז) **לחובת הנאשם עבר פלילי** הכולל 3 הרשעות קודמות בעבירות סמים, הפרת הוראה חוקית ועבירות מרמה. מעבר לכך שאין זו הסתבכותו הראשונה עם החוק, **הנאשם ריצה בעבר מאסרים בפועל לתקופות שונות, שכללו גם הפעלת מאסרים מותנים**. העבירות בתיק שלפני בוצעו זמן לא רב לאחר שחרור הנאשם ממאסרו הראשון, שהושת עליו ב-12.7.18 וכחצי שנה לפני שנעצר במסגרת התיק השני, בו הורשע ונדון ב-15.7.20 ל-13 חודשי מאסר בפועל. גם בתיק האחרון, בו התקבל חלקית ערעורו ב-11.11.20 נדון למאסר בפועל.

מיום 10.7.2012 סוף דבר

7. נוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40 ו-40א לחוק העונשין. במסגרת גזר הדין לקחתי בחשבון הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40א לחוק העונשין. נתתי דעתי להמלצת שירות המבחן, לכך שהנאשם הופנה לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, כמו גם לחוות דעתה. נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, לפגיעת העונש בנאשם ובמשפחתו, לתקופה בה שהה הנאשם במעצר מאחורי סורג ובריח ולתקופה הארוכה בה שהה בתנאים מגבילים בתיק זה. נתתי דעתי לדברי באת כוח הנאשם, שטענה לזכות הנאשם כל שניתן היה לטעון. לבסוף נתתי דעתי לדברי הנאשם לעונש, לרבות להודאתו, לחרטה שהביע, לכך שזו עבירת האלימות הראשונה בה מעורב, כי שינה דרכיו, הפסיק קשריו עם החברה בה היה בעבר, וברצונו להתחיל בדרך חדשה. בענין זה נתתי דעתי גם לפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו.

8. **מכל המקובץ לעיל, חרף עברו הפלילי ושיתוף הפעולה החלקי עם גורמי הטיפול, מצאתי כי יש לבוא לקראת הנאשם ולמקם את הנאשם בחלקו האמצעי-תחתון של המתחם, אך לא בתחתיתו. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **12 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס;

ב. **7 חודשי מאסר על תנאי**, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. **3 חודשי מאסר על תנאי**, למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים וכל עבירה נגזרת שלהן;

ד. נתתי דעתי למצבו הכלכלי המורכב של הנאשם ולמצבו המשפחתי, משכך מצאתי כי יש להשית עליו **קנס מתון בסך 750 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו**. הקנס ישולם עד ליום 1.8.22.

ה. הנאשם ישלם **פיצוי בסך 7,500 ₪** למתלון (עת/1) ו-**1,000 ₪** לעת/2, עד ליום 1.8.22.

פרטי עת/1 ו-עת/2 ימסרו לבית המשפט על ידי המאשימה עד ולא יאוחר מיום 10.7.22; תשומת לב המאשימה להוראות תקנה 31ב ל-תקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974.

ו. הנאשם יצהיר על **התחייבות בסך 5,000 ₪**, למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור כל

עבירת אלימות, לרבות איומים;

על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום - יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל, על מנת לכפות אותו לעשות כן.

ניתן לשלם את הקנס והפיצוי באחת הדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברית שלום).

לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר;

המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, ד' בתמוז התשפ"ב, 3 ביולי 2022, במעמד הנוכחים.